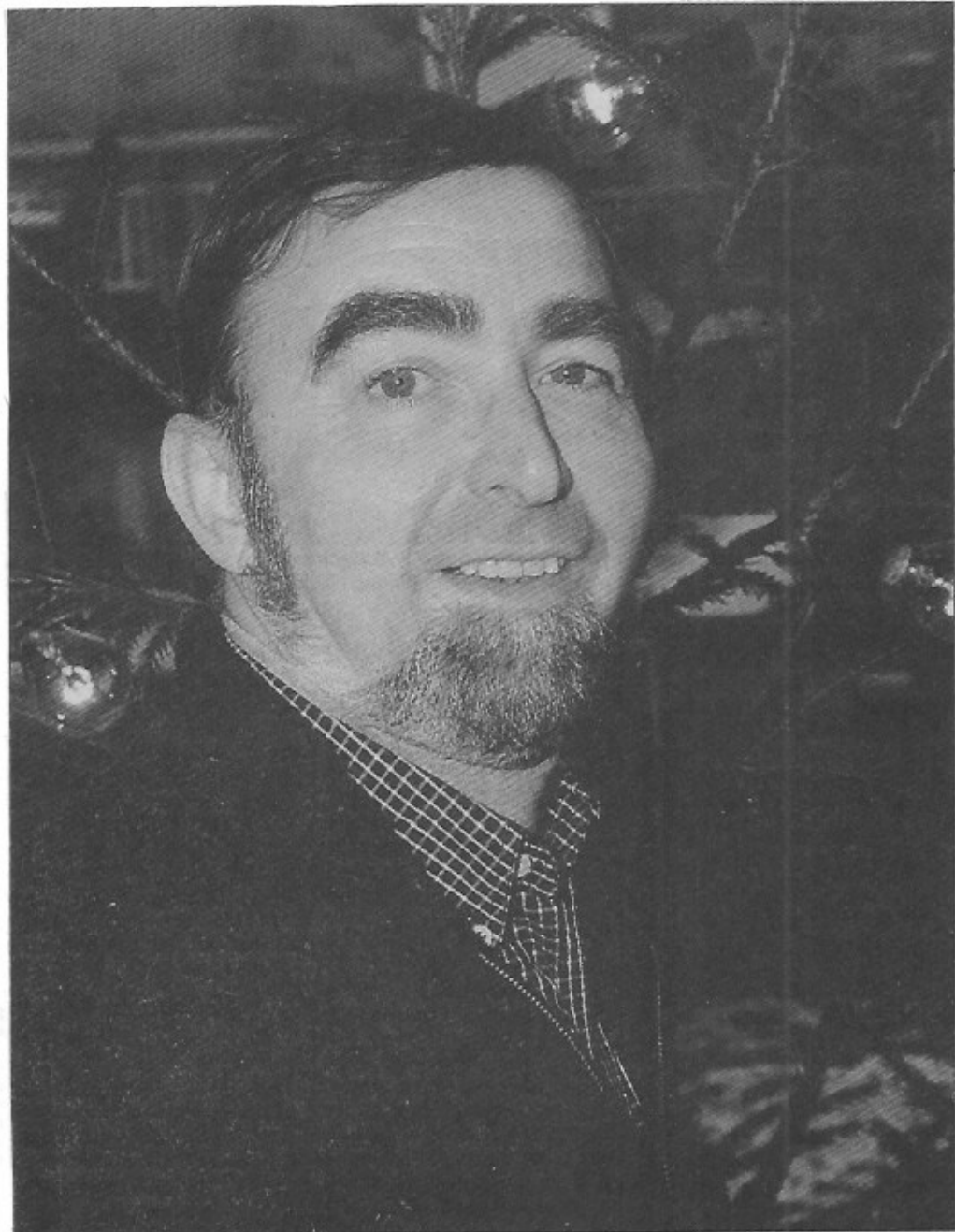

Een glorieuze

ramplamplam

In het VTI destijds afgestudeerd als bouwkundig tekenaar oefende Francis Proot zo'n tien jaar dit beroep uit. Hierna schakelde hij over naar Openbare Werken om er in 1968 ambtenaar te worden alwaar hij naderhand promoveerde tot 'controleur van de werken'. Zijn mooiste engagement zal wel het huwelijk geweest zijn met Marie-Jeanne, een door haar verenigingsleven — KBG Seniorensport — bezeten echtgenote. Zij stimuleert als het ware manlief tot terechte fierheid nopens zijn levenswerk — de WIK-Showband — alwaar hij sedert 1951 aan verslaafd is en nu al veertig jaar het voorzittersschap van waarneemt. Waar de kinderen goed hun brood verdienen, zijn Francis en Marie-Jeanne ervan overtuigd dat de kleinkinderen, oma en opa achterna, evenzeer hun steek zullen staan in de almaar evoluerende en niet te stuiten maatschappij van morgen.

Amper vier toen hij zijn moeder verloor, groeide Francis Proot op als een beschermd kakkernest dat geen vlieg kwaad zou doen. Bereid voor een partij-tje strandvoetbal weerde hij zich anderszijds als sopraan in het knapenkoor van 't Klein College. Al boeide gymnastiek hem niet, dan trok hij op zijn dertiende toch in bij de WIK-familie van godfather Albert Milh. Aanvankelijk bij de trompetters ingedeeld was hij wat blij later reek te staan bij de trommelaars. Meteen de start van een voor Francis effenaf glorieuze WIK-showbandramplamplam.

Geboren op tweede Kerstdag 1938 op de koninklijke parochie Sint-Jozef, had Francis Proot vier oudere zusters. Vader Prosper Proot was op de hoek Torhoutsteenweg - E. Beernaertstraat een zelfstandig drukker die met pedaaltje, snijmachien en affiches-cilinderpers de *métier d'art* tot zijn 87e liefhad. Daags voor hij stierf in 1989 stond Prosper nog in zijn drukkerij.

Een doorbrave collegestudent

Wat je ouders voor je betekenen besef je pas al je een van hen verliest. Toen Francis amper vier lentes jong verloor hij zijn moeder, die pas 34 jaar oud geworden was. Opgevangen en bedorven door een tante en oom zou de kleuter evenwel veel hartepijn bespaard worden. Deugnietterij zat er niet in, want de jongste Proot speelde nooit op straat.

Collegestudent van dertien die stilaan de korte broek ontgroeide werd hem in zijn laatste middelbaar kond gedaan dat de Volksbondgym een kliek zou opstarten. „Toen Voorzitter Albert Milh zag hoe turnverenigingen in andere steden over een *fikse kliek* beschikten, spookte het almaar in zijn achterhoofd dat ook zijn 'Willen Is Kunnen' over zo'n muzikale background moest beschikken.”

Eigenlijk was Francis Proot al altijd geïnteresseerd geweest in slagwerk. 't Moest wel lukken zeker, dat ze op dit ogenblik alleen maar blazers vandoen hadden. Voor dat hij het wist, zat Francis adem en lippen te prangen voor het aankweken van embouchure — persen van de lippen voor het bepalen van toonhoogtes — die Louis Van Loo, tamboer-majoor van 't Stadsmuziek, zijn pubers op deskundige wijze bijbracht. Je mag met geen te zware adem blazen: zoals bij het zingen moeten aanzet en adembeheersing uit de buik komen.

Albert Milh gaf WIK internationaal peil

Bij het vernoemen van de naam Albert Milh ontlokt dit bij Francis Proot respect voor een mens die heel veel gedaan heeft voor de jeugd van Oostende. „In de eerste plaats krikte en startte hij, wars van eigen glorie, na de

bevrijding WIK terug op. Aanvankelijk nam meneer Milh de functies van voorzitter, secretaris en penningmeester waar. Maar toen 'zijn' jonge kadees groter en wijzer werden aarzelde hij niet hen in bestuurstaken te betrekken. Hij leerde ons hoe we vóór de groep moesten staan om leiding te geven; hoe wij, jonge snaken, het tot secretaris, penningmeester en zelfs voorzitter konden brengen. Meer dan wie ook, zag hij in dat zijn poulains bekwaam waren om een functie in de WIK-vereniging te vervullen. Zo werden wij allen meegezogen in het bestuurlijke apparaat.”

Verloofd, leerden we dansen bij de Grijze Nonnen...

— **Ooit militaire dienst gedaan ?**

— **Francis Proot :** „In 1957 vijftien maanden bij de landmacht in Lombardsijde. Opgeleid tot onderofficier kwam ik in 't Klein Kasteeltje, alwaar ik gitaar heb leren spelen... en mijn eerste Laurenssigaretje rookte...”

— **Kermissen en dansen ?**

— **Francis Proot :** „Kermissen zeggen me minder, al heb ik accordeonist Mathieu Lambert en zijn vrouwtje meege maakt in *den oeden Volksboend*. Het dansen hebben Marie-Jeanne en ik geleerd bij de Grijze Nonnen in de Langestraat.”

— **Cultuur, tv en dergelijke ?**

— **Francis Proot :** „Ik hou van cultuur in het algemeen. Een degelijk toneelstuk of een zangkoor met allure trekken mij aan. Van de teevee kan ik afstand doen, omdat ik al zoveel naar 't WIK-muziek moet en volleyball me donderdags in de ban houdt. Kon ik me maar in stukken verdelen... want mijn prachtige hof bleert als vermoord achter zijn hovenier !”

— **Voorzitterstaak, een gemakkelijke klus ?**

— **Francis Proot :** „Vergeet het ! Ik ben nu al 40 jaar al voorzitter eindeloos alert voor alles wat roert en draait. Omdat ieder mens aleens een steek laat vallen, moet je klaar staan om te bemiddelen. Niet gemakkelijk, omdat de jeugd vandaag graag zélf het heft in handen neemt. Ze plegen je heel gewoon te zeggen hoe *zij* het zullen doen...”

— **Jongeren nog door een trommel te verleiden ?**

— **Francis Proot :** „De jeugd interesseert zich minder dan vroeger aan de discipline van een showbandgebeuren. Disco en andere vertierwoorden lokken hen meer aan. Dat er evenwel uit onze kring al 15 koppels getrouwd zijn... en ook hùn kinderen vandaag de WIK-trom roeren, weekt bij ons sentimenteel iets los. Het bewijst dat het werk van ons, ouderen, niet tevergeefs is geweest.”

De opleiders deden het, niet de politiek!

— Moeilijk... vóór een groep te staan?

— Francis Proot: „Als je voor een hele bende jonge gasten staat moest je altijd ernstig en serieus tewerk gaan. Hén correct behandelen... wilde je bekomen dat zij even correct waren met ù.”

De WIK-Beatles van 'den oeden Volksboend'

Toen syndikaat, mutualiteit en andere christen solidariteitsdiensten nog samentroepen in onogelijke bureeltjes en gangetjes in de pre-Colense Stockholmstraat en de turnzaal zich onder pannen en dwarsbalken bevond, was *den oeden Volksboend* — met zijn zovle vensters langs koer en straat en de bijna in compartimentzities geschikte tafels en stoelen — één warm nest van de kleine man. Een zalige tijd waarin biljartclub en turnvereniging nogal wat feestjes opzetten.

Feestvieren! Daar kon de WIK-klied pas aardig weg mee. Gitarist Francis Proot, drummer Witte Maurits Gofins, saxofonist Angelo Delacauw en trompettist Raoul Dergeloo waren de homebeatles. Een overwinning van de gymnastiek was telkens goed voor een feestje... waarvoor proosten als Gryspeerdt, Cattryse en Dejaegher wat graag hun goedkeuring gaven.

— Francis Proot: „In die tv-loze tijd waren de mensen vlugger tevreden. Ooit hebben we voor de VAB opgetreden in de 'Wiener Weinstube' — God gedenk de ziele van die aartsgezellige Wit-Paardzolder! — alwaar de overbeken-de Oostendse accordeonist Julien Messens zijn medewerking aan verleende.”

Niet te vergeten Showband-events

Toegegeven dat de WIK-klied die met de jaren uit-zweemde naar een heuse showband, aleins een doorn was in het oog van andere verenigingen. Men opperde dat de katholieke turnkring het gemakkelijk had, omdat ze tenslotte deel uitmaakte van een politieke organisatie. Zodat ze wat centen betrof hun hoofd niet hoefden te breken...

— Francis Proot: „'t Zijn de mensen die op dat ogenblik tamboer-majoor en lesgever waren die het pretentioelose WIK-kliedje tot formidabele showband uitbouwden. Als er op een bepaald moment met 50 entoesiastelingen op de Volksbondkoer in houding

stonden, was dit dank zij de begeestering die een Louis Van Loo in de gemoederen spoot. Hierna kwam Herman Vermeire met andere ideeën, zoals bijvoorbeeld de overgang van de gewone klaroen naar een combinatie klaroen/trompetblazer met gewone blazers. Tenslotte gaf ook Norbert Grootaert zijn duw aan de wagen toen hij overging naar instrumenten met ventielen — drie pistons — die muzikaal voor een melodieuzer effect zorgden.”

— Niet te vergeten knalop-tredens?

— Francis Proot: „Uit de zó-vé-le knallers nemen we er een paar die het hart toucheerden. Zo de WIK-feesten in de Volksbondcinema Nova. Toen het doek openschoof en de volle zaal ons aangaapte... mochten wij, broekventjes nog, na een tiental nootjes te hebben geblazen weer afgaan. Temidden de bloedeigen Golden Sixties veroverden wij met chef Herman Vermeire het Casino-Kursaal, amuse-mentenkathedraal van Oostende. Zonder dat we het beseften schoten al die inspanningen en successen kiem voor een

weergalozel WIK-Bandshow die zopas zijn 30e editie passeerde, waarbij 11 indoors in het Oostendse Media-Center. Onze Bandshow? Wars van dikkenekkerij gaan wij overalwaar naar taptoes en feesten. Aad Kros die ons promote in Holland gaf de Oostendse WIK tijdens de internationaal bekende 'Combinatie van Corpsen' aldaar de allerbeste referenties mee. Dat doet je wat, daar over de Moerdijk die gekend is voor zijn vele goede corpsen.”

Teeveelozel cinematijd, waar ben je heen?

Vraag je Marie-Jeanne Cattoer die in 1960 in de H. Hartkerk huwde met Francis, wie haar man eigenlijk is dan heeft ze het antwoord zó klaar: „Een echtgenoot, vader en opa uit de duizend... die eigenlijk voor 99 percent leeft voor 'zijn' WIK-Showband.”

Eigenlijk komen Marie-Jeanne en Francis uit de andere tijd, toen de mensen zich nog niet flokten vóór de tee-vee maar godgeneugdelijk plezier vonden in een wandeling.

Ze waren beiden 15 toen ze zich al tot mekaar aangetrokken voelden. In de Volksbond turnde zij op de zolder en trommelde hij van 't vaderland weg op de koer. Ze waren beiden 22 toen ze trouwden.

De geschiedenis zou zich herhalen in de kinderen die alledrie zwoeren voor de WIK-Showband: zoon Dominique speelt schuiftrambone; dochter Trees kan weg met xylofoon en piano en dochter Kaat blaast erop los op trompet en trambone. Tussen de 5 kleinkinderen is er Lies Zoete die nu al muziekschool loopt en op de piano toonladders beklimt en afdalt langs de vreemdste bémolts en kruisen.